

شعرهای جمشید شیبانی

خبروئر باعده بیارا
او دونو باعده بیارا
مکتوبوسالدیم سویا
اپارسین باعده بیارا
ترجمه: به یار خبر دهید
که تن درختان را در باغ خود کند
نامه را نوشتم و به آب انداختم
تا آنرا در باغ به دست یار برساند
در این بیاتی نیز کلمه «بیارا» به صورت جناس و به معنی «بیرای یار» و
«به یار» و «خرد کردن تن درخت» به کار رفته است.

توکولموسوز ارازا
گیم لر گیریب ارازا
منیم یاریم او تایدا
قور خوم بودور یار ارازا
ترجمه: داخل آب آراز شده اید(اراز) = ارس = رود مرزی ایران و
(اذربایجان)

نمی دانم چه کسی روابط شما را به هم ریخته است.
یار من در آن سوی رود(مرز) است
می ترسم راه را گم بکند
در این بیاتی نیز کلمه «آراز» به صورت جناس و به معنی «رود ارس»
و «میان شما» و «گم شود» به کار رفته است.

اغلیان چوخ، گولن یوخ
گور یاشلارین سیله ن یوخ
انل گوجو، ستل گوجو دور
انل قدرینی بیله ن یوخ

ترجمه: جسمهای خندهای کم و چشمها گریان فراوان است
کسی نیست که اشک‌هارا پاک کند
قدرت ایل، مانند قدرت و توانایی سیل است
افسوس کسی قرآن را نمی داند
داغلار، داغلار، اداغلار
سینه ز گوروب چوخ داغلار
بوردا گزیر بیرون داری

گاه سیزیلدار گاه آغلار

ترجمه: کوهها، کوهها، ای کوهها
که داغهای فراوانی در سینه دارید
در اینجا دردمندی، سرگردان است
که گاه ناله می کند و گاه می گردید
در این بیاتی نیز کلمه «داغلار» به صورت جناس و به معنی «کوهها»

و «داغها» به کار رفته است.

کولک قوپار بیل آغلار
عاشیق چالار تلل آغلار
کرخه» قانا دوننده
«آراز» دوزمز، ستل آغلار

ترجمه: وقتی کولاک درمی گیرد و باد گریه می کند

وقتی «عاشقیق» می‌نوازد و موها بر اندام می‌گریند
«کرخه» وقتی به رنگ خون درمی‌آید
«ارس» آرام نمی‌گیرد و مانند سیل گریه می‌کند
توضیح اینکه این بایاتی به منظور احساس همدردی و وحدت قومیت‌های
ایرانی و احساس تمهد و مسئولیت نسبت به سرنوشت همدیگر سروده شده
است و نیز آب فراوان و عمیق و موج رود ارس، «آراز» به «گریه سیل‌وار»
تشبیه شده است.

بودونیا دا درد ده وار
درمان دا وار درد ده وار
ناصر دین سایی چوخ دور
کاراگلن صرد ده وار

ترجمه: در این جهان، درد فراوان است
درمان هم وجود دارد و درد هم
(اگرچه) تعداد نامرد بسیار است
اما مردان کارآمد هم وجود دارد
هر گوزه لین یاری وار
قیزیل گولون خاری وار
هر پنه عکه ال سوخما
بیل و راغان آری وار

ترجمه: هر زیباروبی، یاری دارد
و گل سرخ هم خار دارد
انگشت بر هر کندویی فرونکن
بدان که زنورهای گزنده دارد
دانش بولاخ آخرین گندیر
ایلدریم ساختیر گندیر
یارین چیننده کوزه
قیقا جی با خیر گندیر

ترجمه: اب چشممه سنگی می‌غلند و می‌رود
رعد و برق درمی‌گیرد و می‌گذرد
یارین، کوزه بر دوش
چیچب نگاهم می‌کند و می‌گذرد
خلولوم او لسا اتل داشار
اویا داشار اتل داشار
داملا، داملا یاغیشیدان
شاه لاریخان ستل داشار

ترجمه: وقتی ظالم زیاد شود، صبر قبیله(مردم) سریز می‌شوند
هم مردم و هم سرزمین به جوش می‌أیند
از قطره قطره‌های باران(نارضایتی مردم)
سیل هایی به وجود می‌آید که خانمان پادشاهان را فرو می‌ریزد
مرد ایگنیده اد اولار
هیچ زادی، هرزاد اولار
اونون یا وان سوریاسی
مزه اولار، داد اولار

ترجمه: همیشه جوانمرد، صاحب نام است

«هیچ چیز» او، همه چیز است
شوریای خالی و بی‌موقع او
همه مزه‌ها و خوشمزگی‌ها را همراه دارد
باریمی بیتل سالدی گل
با غمی ستل آلدی گل
«ناصر» ده شهید اولندو
تره بین اتل چالدی گل
ترجمه: محصوله را باد فروریخت، بیا
باشم، از سیل افت دید، بیا
«ناصر» هم (فرزنده شاعر) شهید شد
و مردم، حلوایش را پختند، بیا

